

[Alfred Jensen.]

også se på, hvad der blev givet i supplerende hjælp i 1920'erne og 1930'erne gennem hjælpe-kasserne og gennem socialudvalgene. Det var nødvendigt at give en sådan hjælp, hvis de arbejdsløse skulle være i stand til at betale husleje, gas, lys, og hvad der nu mere kan være tale om. Derfor er det ret naturligt at tage alt dette med ind i billedet, og hvis man gør det, tvivler jeg på, at man kan komme til det resultat, at understøttelserne er steget mere end lønningerne. Men selv om man skulle komme til et sådant resultat, har jeg ikke den opfattelse, at understøttelserne er tilstrækkelige. Det høje folketing, i hvert fald det høje folketings flertal, erkendte jo sidste år, at den hjælp, der kan ydes i henhold til arbejdsløshedsloven, ikke var tilstrækkelig. Tinget gik da ind for at åbne mulighed for, at der kunne udbetales en ekstra portion brændselshjælp, og stillede ydermere 8 mill. kr. til rådighed for de dårligst stillede arbejdsløsheds-kasser, så at disses medlemmer også kunne få mulighed for at udnytte den givne lovhjælp. Derfor er det urimeligt og ufatteligt, at nogen vover at tale om, at understøttelserne er for høje. Det forekommer mig, at det er en udfordring ikke alene til de arbejdsløse, men til alle arbejdende i landet. Jeg synes også, det er direkte krænkende, når det siges, at der ville være større beskæftigelse, hvis understøttelserne var lavere.

Sagen er jo den enkle, at det er beskæftigelsesmulighederne, det er galt med. Der kan ikke, selv om man skærer nogle af de arbejdsløse fra ved at skærpe kontrolreglerne, skærer understøttelserne ned, forkorter dageantallet, skaffes beskæftigelse til dem, der går ledige. Når der er en ledighed på omkring 10 pct., siger det sig selv, at der må skabes beskæftigelsesmuligheder, hvis man vil have arbejdsløshedsstallene reelt ned, og det nytter ikke, at man, som det ærede medlem hr. Thestrup her har forsøgt, vil påstå, at hvis investeringerne bare blev overladt til det private erhvervsliv, skulle der nok blive mere gang i virksomhederne og mere beskæftigelse. Samfundsinvestering er jo ikke fremherskende her i landet, det må man da erkende; det er den private investering, det private erhvervsliv, som er fremherskende. Men det har jo ikke kun-

net løse problemerne. Jeg skal erkende, at der er problemer, som det private erhvervsliv kan have vanskeligt ved at løse. Det er klart, at anlæg af gader og veje må være et offentligt anliggende; jeg skal også erkende, at post- og telegrafvæsenet og radiofonien er anliggender, der må varetages af det offentlige. Men en lang række andre opgaver, hvis løsning har været overladt til det private erhvervsliv, har dette jo ikke været i stand til at løse uden den ene gang efter den anden at henvende sig til samfundet for at få støtte under den ene eller den anden form. Det har rettet henvendelse om at få skattelettelse, og den er givet; der har været givet garanti for kreditter til eksporten; der har været ydet lån — kort sagt, der har i høj grad været ydet hjælp til det private erhvervsliv.

Ser man på boligspørgsmålet, som jo også har været omtalt her, må man dog erkende, at de private har givet op over for de vanskeligheder, der her forelå. Det gjorde de under den første verdenskrig, og det gjorde de i begyndelsen af 1920'erne; man kan også sige, at det lå sådan i 1930'erne, at hvis der skulle saneres, skaffes bedre boliger frem til folk med små indkomster, var det nødvendigt, at samfundet trådte til og gav støtte til sådanne foranstaltninger. Det er ligeledes klart, at under den anden verdenskrig og i perioden derefter ville der ikke være blevet bygget det, der blev bygget, hvis ikke der havde været en lov om boligstøtte. Jeg gad nok se, hvor vi havde været henne, hvis ikke der var blevet givet en sådan støtte.

Det er rigtigt, at samfundet har ofret millioner og atter millioner på boligbyggeriet, men de er så sandt ikke gået i lejernes lommer; de er, når alt kommer til alt, til syvende og sidst havnet i det private erhvervslivs lommer. Hvad har ikke byggevirksomhederne tjent på disse foranstaltninger? Hvad har ikke byggematerialeindustrien tjent? Jeg skal gerne indrømme, at denne boligstøttelov kunne have været mere hensigtsmæssig, at den har sine skavanker, men jeg gad da nok se, hvor vi havde været henne, hvis ikke der havde været ydet støtte til boligbyggeriet. Så havde forholdet ganske enkelt været dette, at vi havde haft overfyldte lejligheder, at